

[Poul Nødgaard]

til at drøfte her i dag, og i vores folketingsgruppe har vi den grundholdning, at vi naturligvis er stillet frit i den afstemning, der kommer i løbet af dagen. Det har vores ordfører udtrykt.

Men jeg sad i morges i toget på vej herind og tænkte på, at jeg egentlig har været med til at behandle så mange sager herinde i Folketinget, og at vi nu i dag skal behandle dette her, og at jeg syntes, det var så stort et etisk spørgsmål, vi ville komme til at stå over for, at jeg på en måde var fantastisk betænkelig ved, om Folketinget nu kunne finde på rent ud sagt at foreslå nogle tågede dagsordener. Men jeg må så sige, at for mit eget vedkommende – og her udtrykker jeg mig kun på egne vegne – kan jeg stemme for den dagsorden, der ligger her. Jeg synes, den har ganske fint hold på tingene, og det er det, vi har brug for i så alvorligt et spørgsmål som det, vi taler om her: at vi ikke overlader noget som helst til tilfældighederne. Med det mener jeg, at med hensyn til al den avancerede snak om, hvorvidt kvinder på 50 eller 60 år skal have lov til at få børn, og at æg fra aborterende kvinder skal føres op i andre kvinder, og hvad ved jeg, må jeg have tiltro til, at vi har en regering med en sundhedsminister i spidsen for den slags, der sætter fod på disse ting og ligesom lodder, hvor langt man kan gå. Efter at jeg har hørt sundhedsministerens indlæg, tyder noget i hvert fald på, at der ikke bliver nogen problemer i relation til at få tingene til at fungere på en måde, som den danske befolkning er tryk ved. Det er det, det hele drejer sig om: hvad fru Jensen og fru Sørensen mener om disse fantastisk vigtige ting.

Må jeg til slut sige, at det er sjældent, vi som folketingsmedlemmer får sådan nogle henvendelser – det sker dog – men jeg tror, at jeg i denne sag i min egen lille valgkreds har haft 20-25 opringninger – og det er meget i relation til, at vi er et forholdsvis lille parti – fra forskellige mennesker, der alle har givet udtryk for, at de er meget, meget bekymrede for, at Folketinget i dag skal gå hen og vedtage en eller anden avanceret dagsorden. Derfor er jeg lykkelig for denne dagsorden, og jeg skal rigtig trykke på knappen, når der om en times tid skal stemmes her.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil på CD's vegne også gerne sige tak til SF, fordi man har stillet denne forespørgsel.

Det er fuldt forståeligt, hvis folk bliver forvirrede og har svært ved at følge med i den strøm af nyt, der kommer om, hvad videnskaben nu har fundet på. Meget af det er svært at sætte sig ind i, fordi det videnskabelige indhold nu engang er indviklet, og forskernes eller videnskabsmændenes måde at udtrykke sig på er ikke altid lige lettilgængelig.

Men som mennesker er vi alligevel nødt til at følge med, fordi det rører ved grundlæggende spørgsmål som liv og død, omtrent de eneste forhold, som brandhamrende sikkert kommer os alle ved.

Mennesket er nødt til nogenlunde at finde sine egne ben i opfattelsen af, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, og hvor langt vi skal tillade os selv at gå med hensyn til manipulation med naturens helligste gåder, efterhånden som de løses en for en.

»Fagre nye verden« er ikke lige om hjørnet, vi står midt i den, og hvad skal der så stilles op? Det skal den etiske debat hjælpe til med at finde ud af. Ønskebørn, designerbabies og menneskeavl er nogle af de ord, der er blevet brugt i avisernes overskrifter her på det seneste i forbindelse med nyheden om, at aborterede pigefostre nu kan bruges som ægdonorer. Med den metode vil en kvinde kunne føde et barn, der samtidig er hendes eget barnebarn, og det kan oven i købet også lade sig gøre at forudbestille barnets køn. Er der noget at sige til det, hvis nogle stiller sig op og skriger: Stop verden, jeg vil af! Den donorvirksomhed er der allerede sagt stop for her i Danmark, så nok om den sag; men den viser det dilemma, vi af og til kommer i som politikere, fordi udviklingen overhaler os indenom. Det er umuligt at være på forkant hele tiden; det rækker fantasien ikke til.

Et helt afgørende hensyn, som CD lægger til grund for sine holdninger, er barnet og dets rettigheder. De mennesker, der er så ulykkelige at lide af ufrivillig barnløshed – og det er en stor ulykke for nogle, vil jeg sige – skal hjælpes så forsvarligt som muligt både med forebyggelse og med behandling, også behandling med en moderne forplantningsteknologi og også gennem rimelige vilkår for adoption. Men hver gang forehavendet lykkes, er der altså et barn med rettigheder – med streg under rettigheder – der skal tages vare på.